

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες

Πάτερ Θεοφύλακτε Θεοῦ, φυλακαῖς φρουρούμενος, διεφυλάχθης ἀλώβητος, καὶ πύργος ἄσειστος, Ἐκκλησίας ὄφθης, πειρασμοῖς ἀκλόνητος, τοῖς τῶν αἰρετικῶν μηχανήμασι, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφύλακτε τῆς γῆς, μεταστάς ἀνέδραμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια, οἰκεῖν σκηνώματα, ἠξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἕνεκεν, ἦν διὰ τὸν Χριστὸν ἐκαρτέρησας, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφύλακτε Θεόν, νῦν ὄρων μακάριε, ὡς ἐφικτὸν καὶ Ὀρώμενος, ἐνώσει κρεῖττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεοῦμενος, τὸ μόνον ὄρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, Ἱεράρχα παμμακάριστε, τοῖς Ἀγγέλοις νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου πάθεισι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἢ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτήρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ῥομφαία διήλθεν ὃ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοὶ προέφησεν, ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον καὶ τὰ λοιπά.

Ἀπολυτίκιον, λεγόμενον εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή.

Ἦχος πλ. β'

Λαθῶν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλαιον

Λαθῶν ἐβίωσας Παναοίδιμε, ἀλλ' ὁ Χριστὸς σὲ πᾶσιν ἀνέδειξεν, ὡς φωστήρα φθεγγόμενον, λυχνίαν ἐπιθεῖς τὴν νοητὴν, καὶ πλάκας ἐνεχείρισε, δογμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος, δι' ὧν καταύγασον ἡμᾶς.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θεῖον Θεοφύλακτον ἐν ᾠδαῖς εὐφημήσω.
Ποῖημα Θεοφάνους

Ὠδή α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται».

Θρόνω τῷ τοῦ Δεσπότη, Πάτερ θεοφόρε Θεοφύλακτε, παριστάμενος πίστει, τοὺς τελούντας τὴν μνήμην σου φύλαττε.

Ἐχρισὲ σὲ ἀξίως, χάρις ἢ τοῦ Πνεύματος Πανόλβιε, ἔνεκεν ἀληθείας, καὶ τὸν τρόπον σου χάριν χρηστότητος.

Ἵνα τῶν οὐρανίων, Μάκαρ ἐπιτύχης τὰ ἐπίγεια, κατεπάτησας πάντα, καὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον

Ὅλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρὸς σου Θεονύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε καὶ φῶς Ἄγνη ἄδυτον.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὕμνεῖ σὲ τὸ πνεύμά μου».

Νόμοις σὺ πειθόμενος, τοῖς τοῦ Δεσπότη σου ἔνδοξε, Ἀρχιερεῦ, νόμων παρανόμων, βασιλέων ἠλόγησας.

Θεῖον ἐξεικόνισμα, Χριστοῦ καὶ ἄχραντον ἔσεβες, τὰς τῶν ἀσεβούντων ἀσεβείας ἀρνούμενος.

Ἐτλης τὸ μαρτύριον, τῆς συνειδήσεως πρότερον, ἀσκητικῶς, καὶ νῦν τῶν Μαρτύρων, ἀνεδήσω τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον

Ἵνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρουσαν, δείξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατώκησας.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν

Ἐξασκήσας ὁσίως Πάτερ σοφέ, Ἱεράρχης ἐχρίσθης ἱεουργεῖν, τὰ θεία μυστήρια, εἰς ψυχῶν περιποίησιν, τὴν Χριστοῦ δὲ εἰκόνα, τιμήσας ὑπήνεγκας, ἐξορίας θλίψεις, καὶ χρόνιον κάθειρξιν, ὅθεν μετὰ τέλος, ἀναβλύζων ἰάσεις, ἰᾶσαι τοὺς κάμνοντας, καὶ φωτίζεις τοὺς ψάλλοντας, Ἱεράρχα Θεοφύλακτε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Τοῦ Ἥλιου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου, πλῆνον ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, ἵνα πόθω κραυγάζω σοί, Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δοθῆναι μοί, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρυσουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν πὲρ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνούσί σου πίστει, τὰ θεία παθήματα.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα».

Οὗ τὸ πῦρ ἐδειλίασας, τὸ τῶν πειρασμῶν παμμάκαρ θεόπνευστε, οὐκ ἐχαύνωσε τὸν τόνον σου, τῆς τρυφῆς τὸ λειῖον Θεοφύλακτε.

Φυλακὴν σου τῷ στόματι, ἔθετο Χριστὸς καὶ χεῖλεσιν, Ὅσιε, ὅθεν ἔμεινας ἀσάλευτος, ἀσεβῶν

συστάντων ἐναντίον σου.

Ὑπομένων ὑπέμεινας, τὸν ἐπὶ τὴν πέτραν πόδας σου στήσαντα, καὶ προσέσχε σοὶ ὁ Ὑψιστος, τὴν αὐτοῦ εἰκόνα προσκυνήσαντι.

Θεοτοκίον

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους πανάμωμε, χαριστήριον ἐφύμνιον, ἀναμέλομέν σοὶ Θεοσύμφευτε.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμός

«Ὁρθρίζοντες βοώμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν».

Αἱ χεῖρές σου ὀσίως θεόπνευστε, πρὸς τὸν Θεόν, Πάτερ ἐπαιρόμεναι, τοὺς δυσσεβεῖς ἐτροπώσαντο.

Κρατήσας τῆς χειρός σου ὁ Κύριος θεοφόρε, Πάτερ καθωδήγησε, πρὸς οὐρανίαν ἀπόλαυσιν.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν Θεοφύλακτε, διαπερῶν, πρὸς πλάτος κατήντησας, τοῦ Παραδείσου θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Οἱ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομῆτορ, φῶς οὐ μὴ θεάσονται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σοῦ πάναγνε.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμός

«Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Νεκρώσας τὰς αἰσθήσεις ἐγκρατῶς, παθῶν ἐβασίλευσας, καὶ νῦν Θεοφύλακτε, ἀπαθείας ἐντροφᾶς ταῖς λαμπρότησιν.

Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος προσκυνεῖν, τοὺς πάντας ἐδίδαξας, ἔργοις καὶ δόγμασι, διαπρέψας ἐμφανῶς Θεοφύλακτε.

Νεφέλην σε τὸν ὄμβρον τῆς ζωῆς, ὁ Χριστὸς ἀνέδειξε, Πάτερ πηγάζουσας, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Θεοφύλακτε.

Θεοτοκίον

Ὁραῖος παρὰ πάντας τοὺς βροτούς, ὁ Υἱὸς σου Πάναγνε, κάλλει θεότητος, εἶ καὶ σάρκα δι' ἡμᾶς ἀνελάβετο.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι

- Καὶ σαρκὸς ἐξόριστος, ὡς καὶ πατρίδος,
- Θεῖος Θεοφύλακτος, οὗ Θεὸς φύλαξ.
- Ἦλυθεν ὀγδοάτη Θεοφύλακτος Θεοῦ ἄγχι.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιάδος τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

- Σάλπιγξ σιωπᾶ Παῦλος ὁ Πλουσιάδος,
- Σάλπιγγος ἠχὴν τὴν τελευταίαν μένων.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἑρμοῦ, οὗ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Στίχοι

- Ἑρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
- Ἑρμῶ ὃν ἔμπνουν ἐκ λόγων διαγλύφω.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Δίων μαχαίρα τελειοῦται.

Στίχοι

- Κὰν δεξιὰ σφάττει σὲ δεινὴ τοῦ πλάνου,
- Ἡ δεξιὰ στέφει σὲ Δεσπότη Δίων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Δομέτιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὁ Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος,
- Δι' ἐκβιβαστῶν ἐξέτιοεν Ἀγγέλων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πύρ, μετέβαλον βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

Δρόμον τὸν θεῖον ἐκτελέσσοις, καὶ τὴν πίστιν σου τηρήσας μέχρι τέλους, τῶν σῶν πόνων Σοφέ, τὸν στέφανον ἐκτίσω, ἀναβοῶν μακάριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄρματι θεῖων ἀρετῶν σου, ἐποχούμενος πρὸς ὕψος ἀνηνέχθης, τῷ Θεῷ δὲ τανῦν παρέστηκας κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἴδεν ὁ πλάσας κατὰ μόνας, τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων θεοφόρε, τῆς καρδίας τῆς σῆς, τὸ ἔνθεον καὶ θρόνοις, διδασκαλίας ἴδρυσε, Θεοφύλακτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον

Σοὶ νῦν προσφεύγω Θεοτόκε, καὶ τὴ σκέπη σου καὶ θεία προστασία, λυτρωθῆναι δεινῶν, δεόμενος πταισμάτων, εὐλογημένη πάναγνε, ἢ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Εὐφραινομένων ἔνθα νῦν, κατοικία κατώκησας, Ὁμολογητὰ τῆς ἀληθείας πρόμαχε, καὶ φῶς σοὶ ἀνέτειλεν, οἷα δικαίω πάνσοφε, καὶ τοὺς τῶν Μαρτύρων ἠθληκότι ἀγῶνας, μεθ' ὧν νῦν ἀνακράζεις, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπομονῆς τὸν στέφανον, ἐκομίσω θεόληπτε, τὰς ὑπερορίας γὰρ πικρῶς κατώκησας, μισθὸν ἐκδεχόμενος, ἀπολαβεῖν τῶν ἄθλων σου, καὶ τῆς ἀγαθῆς οὐ διεψεύσθης ἐλπίδος, Χριστῷ ἀνακραυγάζων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, θεοφόρε τελεῖται νῦν, τῆς ὁμολογίας φωτισμοῦ πυρσεύουσα, ἀγίαν εἰκόνα γὰρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησας, καὶ τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἀγίων τε πάντων, μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Θεομήτωρ πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἢ κύησασα, τῶν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος, ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρξένη ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες».

Μεγάλων χαρισμάτων, ὄντως ἠξιώθης, ὑπὲρ Χριστοῦ κινδυνεύσας φρονὴ ματι, καρτερικῶ θεοφόρε θεομακάριστε.

Ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, Μάκαρ ἐποπτεύεις, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρούμενος, καὶ τῶν αἱρέσεων θραύων τὰ μηχανήματα.

Σωφρόνως καὶ δικαίως, ὡς Ἱεροφάντωρ, πολιτευσάμενος Μάρτυς ἐγένου λαμπρός, τὴν σὴν πορφύραν ὑφάνας ἐκ τῶν αἱμάτων σου.

Θεοτοκίον

Ὡς ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον ἔχουσα, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Παρθένε Χριστὸν ἀνέτειλας.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον καὶ τὰ ἐπόμενα τούτω.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.